

2. Ert woſewr ſo njett kwalenju, a jaſyk po ſamoženju: roſom a wola cjin tež to, wutroba nebydž daloko.

3. Ton kral ſchej cjeszje hodny je, kiž ſchitko ſnicjho cjinesche. Da ladaſ, ſo bes cjeszenja djen žadny ſo nedokonja.

4. To je ſkutk ſwiatykh Jan-djelow, tych woheňowych plo- menjow. A zemny jim bycj po domni, da kwalmy jeho wutrobnje.

5. Ton ſwjet, kiž połny ſloſzjow je, taž Delila naš ſawedje; wo Božu cjesz ſo nestara, ſam jeno ſwoju cjesz pyta.

6. My tež, kiž hjeschcje wcijeli ſimy a Ducha pomoz nimam, ſimy lejder! ſtemu nekmani, a kdaſkowanju nespjesci.

7. Ton cjlownet nima niđy doſz, ſe ſtaranjom ſej cjni ſloſz; na to pak mało ſpomina, ſo Boh mu ſchitko dobre da.

8. Njett pak ſo dyrbi ljepe ſtacj, tač dołho hacj bdjesch wodnych dacj, da zemny wjernej pñſchnoszi tych hubow wopor pñſchinesz cji.

9. Tu ſlabu cjesz a kwalbu wſmi wot twojho luda we nadži. Sſlyſch naš pſchi naſchim kyrlischu, ty ſwjerny Wotze na nebju.

10. Eje, ſtworicjelo, cjeszimy, tač dołho cjlownekojo ſimy. Ty ſiwenje dasch, ſejiwisch, naſ ſjonoranjom napelnisch.

11. Knes Jesu, ſwjeta ſbožniko, pſched tobu pokorjamy ſo.

My ſa to, ſchtož nam datwaſ ſy, ſo džakowacj doſz nemžemy.

12. Tež ſwjaty Duch nebeſki, kiž bydliſch wonaschej wutrobi, ſy kwalobny a doſtojny bracjmož, cjesz a džak wobſtajny.

13. Nech ſo cji naſch džak ſpodboba, o naſſwecjicha Trojiza: neſazpej khude kwalenje; daj nam mjer, ſbožje, ſiwenje.

14. Djen poſleni, dyž ſaſwi- ta, nech ſbožne wumojenje da, ſo Halleluja ſpjetwanj a ſwja- ty, ſwjaty, ſwjaty ſy. H. M.

625.

Czecji kwalobny kyrlisch, Jeſuſoweho naroda dla; hody woſebi ſpjetwanju.

Auf, die ihr Jeſum liebt ic.

Woſ: Wtym kraſnym weſelu ic.

Pojcje a ſpjetwajcje, kiž Boži lubi ſze; nech ert a duscha da- wa tem' džjeszju ſchitku cjesz, nech nuternosz je prawa, daj- cje ſo knebju weſz. Jeſu! bydž ſnami. ::

2. O žorlo miłoszje! o nowe we ſwjecji! To džjeczio naro- dene je Wotz a Fjerschtia ſam, ſbožnikoje wuswolene, cje lubje powitam. Jeſu! bydž ſnami. ::

3. Njett ſwjeta dobyczje ſo twerdźje ſaloži. Ton kral je njetko tudny, kiž lute ſbožje ma, ach ſlužcje jem', wñ ludny, won ſa naſ dary ma. Boh je njett ſnami. ::

4. Da ſDuchom ſemni poj, ſchaf ſy tež ſbožnik moj; do-